

ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

01 грудня 2015 року

м. Київ

К/800/4096/15

Вищий адміністративний суд України у складі колегії суддів:

головуючого судді:

Вербицької О.В.

суддів:

Маринчак Н.Є.

Цвіркуна Ю.І.

за участю секретаря:

Іванова Д.О.

представників:

позивача: Гордійчука О.О., Задорожної І.В.

відповідача: Мартинюк О.М.

розглянувши у відкритому судовому засіданні

касаційну скаргу Державної податкової інспекції в Обухівському районі Головного управління Міндоходів у Київській області

на постанову Київського окружного адміністративного суду від 19.09.2014 року

та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 14.01.2015 року

у справі № 810/3817/14

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Синергія-плюс»

до Державної податкової інспекції в Обухівському районі Головного управління Міндоходів у Київській області

про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Синергія - плюс» (далі по тексті - позивач, ТОВ «Синергія-плюс») звернулось до суду з позовом до Державної податкової інспекції в Обухівському районі Головного управління Міндоходів у Київській області (далі по тексті - відповідач, ДПІ) про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень.

Постановою Київського окружного адміністративного суду від 19.09.2014 року адміністративний позов задоволено.

Ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 14.01.2015 року апеляційну скаргу ДПІ залишено без задоволення, а рішення суду першої інстанції - без змін.

Відповідач, не погоджуючись з вищевказаними рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, оскаржив їх у касаційному порядку, просить скасувати з мотивів порушення норм матеріального та процесуального права та прийняти нове рішення, яким у задоволенні позовних вимог відмовити повністю.

В запереченні на касаційну скаргу ТОВ «Синергія-плюс» посилаючись на те, що суди першої та апеляційної інстанцій не допустили порушень норм матеріального та процесуального права, просить касаційну скаргу ДПІ залишити без задоволення, а рішення судів попередніх інстанцій без змін.

Заслухавши доповідь судді-доповідача, представників сторін, дослідивши доводи касаційної скарги, матеріали справи, перевіривши правильність застосування судами попередніх інстанцій норм матеріального та процесуального права, правової оцінки обставин у справі, суд касаційної інстанції дійшов висновку щодо наступного.

Відповідно до частин 1, 2 [статті 220 Кодексу адміністративного судочинства України](#) суд касаційної інстанції перевіряє правильність застосування судами першої та апеляційної інстанцій норм матеріального та процесуального права, правової оцінки обставин у справі і не може досліджувати докази, встановлювати та визнавати доведеними обставини, що не були встановлені в судовому рішенні, та вирішувати питання про достовірність того чи іншого доказу. Суд касаційної інстанції переглядає судові рішення судів першої та апеляційної інстанцій у межах касаційної скарги, але при цьому може встановлювати порушення норм матеріального чи процесуального права, на які не було посилення в касаційній скарзі.

Так, судами попередніх інстанцій встановлено, що ДПІ проведено планову виїзну перевірку ТОВ «Сінергія-плюс» з питань дотримання вимог податкового, валютного та іншого законодавства за період з 01.01.2011 року по 31.12.2012 року, за результатами якої складено акт від 05.03.2014 року № 402/10-16-22-09/33123867.

В акті перевірки зазначено порушення позивачем підпунктів [14.1.97](#), [14.1.36](#) пункту [14.1](#) статті [14](#), пункту 135.4 статті [135](#), пункту 138.4 статті [138 Податкового кодексу України](#) (далі - [ПК України](#)) щодо заниження податкових зобов'язань з податку на прибуток в сумі 719 298,00 грн.; підпунктів [14.1.9](#), [14.1.36](#) пункту [14.1](#) статті [14](#), пункту [188.1](#) статті [188](#), пункту [185.1](#) статті [185](#), пункту [189.1](#) статті [189 ПК України](#) з підстав заниження податкових зобов'язань з податку на додану вартість на суму 395 404,00 грн.

На підставі висновків, що викладені в акті перевірки, відповідачем прийнято податкові повідомлення-рішення: від 26.03.2014 року № 0000312204/489, яким ТОВ «Сінергія-плюс» збільшено суму грошового зобов'язання з податку на прибуток за основним

платежем в сумі 719 298,00 грн., за штрафними санкціями в розмірі 153 619,00 грн., № 0000302204/488, яким позивачу збільшено суму грошового зобов'язання з податку на додану вартість за основним платежем - 395 404,00 грн., за штрафними санкціями - 95 313,00 грн.

Суди першої та апеляційної інстанцій визнали необґрунтованими висновки податкового органу, з чим погоджується суд касаційної інстанції, виходячи з наступного.

Підпунктом [39.1.1](#) пункту [39.1](#) статті [39 ПК України](#) передбачено, що податковий контроль за трансфертним ціноутворенням передбачає коригування податкових зобов'язань платника податків до рівня податкових зобов'язань, розрахованих за умови відповідності комерційних та/або фінансових умов контрольованої операції комерційним та/або фінансовим умовам, які мали місце під час здійснення зіставних операцій, передбачених цією статтею, сторони яких не є пов'язаними особами.

Згідно з підпунктом [39.1.2](#) пункту [39.1](#) статті [39 ПК України](#) визначення ціни під час здійснення контрольованих операцій проводиться за методами, встановленими пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість (підпункт [39.1.2](#) пункту [39.1](#) статті [39 Податкового кодексу України](#)).

Підпунктом [39.2.1.4](#) пункту [39.2](#) статті [39 ПК України](#) господарські операції, передбачені у підпунктах 39.2.1.1 і 39.2.1.2 цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума таких операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний звітний календарний рік.

Відповідно до підпункту [134.1.1](#) пункту [134.1](#) статі [134 ПК України](#), об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом зменшення суми доходів звітного періоду, визначених згідно зі [статтями 135 - 137 цього Кодексу](#), на собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг та суму інших витрат звітного податкового періоду, визначених згідно зі [статтями 138 - 143 цього Кодексу](#), з урахуванням правил, встановлених статтею 152 [цього Кодексу](#).

Згідно з пунктом 135.4. статті [135 Податкового кодексу України](#) дохід від операційної діяльності визнається в розмірі договірної (контрактної) вартості, але не менше ніж сума компенсації, отримана в будь-якій формі, в тому числі при зменшенні зобов'язань.

Підпунктом 135.4.1 пункту 135.4 статті [135 ПК України](#) передбачено, що особливості визначення доходів від реалізації товарів, виконаних робіт, наданих послуг для окремих категорій платників податків або доходів від окремих операцій встановлюються положеннями [розділу III Податкового кодексу України](#).

Як вбачається з матеріалів справи, між ТОВ «Сінергія-плюс» (орендодавець) та ФОП ОСОБА_5, ФОП ОСОБА_6, ФОП ОСОБА_7, ТОВ «Торговий дім «Геліос», ТОВ «Гарт-С» (орендарі) укладено договори оренди нежитлових приміщень від 01.04.2011 року № 02/11, від 07.04.2011 року № 06/11, від 07.04.2009 року № 03/09, від 01.10.2012 року № 10М/12, від 01.10.2010 року № 22/10, відповідно до яких орендодавець передає, а кожний орендар приймає у строкове платне користування нерухоме майно.

Судами попередніх інстанцій вірно встановлено, що податковим органом не досліджувалось питання пов'язаності осіб між позивачем та вищевказаними контрагентами. Зі змісту укладених договорів вбачається, що сума операцій ТОВ «Сінергія-

плюс» з кожним контрагентом визначена менше 50 мільйонів гривень за відповідний звітний календарний рік.

Крім того, податковим законодавством встановлено порядок складання та подання документів для податкового контролю за трансфертним ціноутворенням, особливості проведення перевірок контрольованих операцій, обов'язковість застосування методів визначення розміру ціни за вказаною операцією.

Таким чином, суди першої та апеляційної інстанцій дійшли вірного висновку щодо задоволення позовних вимог в цій частині.

Щодо нарахування ДПІ податкових зобов'язань з податку на додану вартість у зв'язку із продажем об'єктів нерухомого майна за цінами нижчими за їх балансову вартість, слід зазначити наступне.

Відповідно до вимог пункту [188.1](#) статті [188 ПК України](#) база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної (контрактної) вартості, але не нижче звичайних цін, визначених відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#), з урахуванням загальнодержавних податків та зборів (крім податку на додану вартість та акцизного податку на спирт етиловий, що використовується виробниками - суб'єктами господарювання для виробництва лікарських засобів, у тому числі компонентів крові і вироблених з них препаратів (крім лікарських засобів у вигляді бальзамів та еліксирів), а також збору на обов'язкове державне пенсійне страхування на вартість послуг стільникового рухомого зв'язку).

Згідно з пунктом [189.1](#) статті [189 ПК України](#) у разі здійснення операцій відповідно до пункту [198.5](#) статті [198](#) цього [Кодексу](#) база оподаткування за необоротними активами визначається виходячи з балансової (залишкової) вартості, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються такі операції (у разі відсутності обліку необоротних активів - виходячи із звичайної ціни), а за товарами/послугами - виходячи з вартості їх придбання.

Як вбачається із матеріалів справи, 05.10.2011 року між ТОВ «Сінергія-плюс» та ТОВ «Інстрейд» укладено договір купівлі-продажу нерухомого майна - нежитлового приміщення, яке розташоване за адресою: Луганська область, м. Луганськ, квартал Ватутіна, буд. 26. Ціна продажу визначена сторонами за домовленістю та з урахуванням результатів проведення незалежної оцінки ринкової вартості предмету продажу за даними якої ринкова вартість вказаного приміщення на дату оцінки складає 370 140,00 грн.

05.10.2011 року між позивачем та ТОВ «Інстрейд» укладено договір купівлі-продажу нерухомого майна - нежитлове приміщення, яке розташоване за адресою: Луганська область, м. Луганськ, квартал Ватутіна, буд. 26. Ціна продажу визначена сторонами за домовленістю та з урахуванням результатів проведення незалежної оцінки ринкової вартості предмету продажу за даними якої ринкова вартість приміщення складає 200 300,00 грн.

Отже, судами попередніх інстанцій правомірно встановлено, що платником податків здійснено продаж нерухомого майна за ціною, визначеною за результатами незалежної оцінки його ринкової вартості, яка є нижчою ніж балансова вартість.

Також, переглядаючи рішення судів першої та апеляційної інстанцій щодо включення позивачем до складу витрат сум на погашення процентів за кредитним договором, колегія суддів зазначає наступне.

Відповідно до підпункту 138.10.5 пункту 138.10 статті [138 ПК України](#) до складу інших витрат включаються фінансові витрати, до яких належать витрати на нарахування процентів (за користування кредитами та позиками, за випущеними облігаціями та фінансовою орендою) та інші витрати підприємства в межах норм, встановлених цим Кодексом, пов'язані із запозиченнями (крім фінансових витрат, які включені до собівартості кваліфікаційних активів відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку).

Згідно з вимогами пункту [141.1](#) статті [141 ПК України](#) до складу витрат включаються будь-які витрати, пов'язані з нарахуванням процентів за борговими зобов'язаннями (в тому числі за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, крім фінансових витрат, включених до собівартості кваліфікаційних активів відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку) протягом звітного періоду, якщо такі нарахування здійснюються у зв'язку з провадженням господарської діяльності платника податку.

Як вірно встановлено судами попередніх інстанцій між ТОВ «Сінергія-плюс» та ЗАТ «Донгорбанк» укладено кредитний договір від 05.07.2006 року № 3, відповідно до якого банк зобов'язується видати позичальнику кредит на суму 400 000,00 доларів США на придбання нерухомості, строк погашення кредиту відповідно до графіку, але не пізніше 30.06.2016 року. За умовами кредитного договору, проценти за користування кредитом по строковій заборгованості встановлюються сторонами у розмірі 12,0 % річних.

Також, слід зазначити, що розміри та строки погашення процентів за користування кредитом підтверджується довідкою ПАТ «Перший Український міжнародний банк» «Регіональний центр в м. Маріуполь», який є правонаступником ЗАТ «Донгорбанк» від 18.02.2014 року № MPL-55.6/4.

Відтак, суди попередніх інстанцій дійшли обґрунтованого висновку щодо безпідставності нарахування податковим органом зобов'язань стосовно включення позивачем до складу витрат сум на погашення процентів за кредитним договором.

Враховуючи вищевикладене, колегія суддів вважає, що судами першої та апеляційної інстанцій порушення норм матеріального та процесуального права при вирішенні цієї справи не допущено, правова оцінка обставин у справі дана вірно.

В свою чергу, доводи касаційної скарги не відповідають фактичним обставинам справи та спростовуються вищезазначеними нормами права, отже, відсутні підстави для її задоволення.

За таких обставин, касаційна скарга відповідача підлягає залишенню без задоволення, а постанова Київського окружного адміністративного суду від 19.09.2014 року та ухвала Київського апеляційного адміністративного суду від 14.01.2015 року - залишенню без змін.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. [210](#), [214-215](#), [220](#), [222](#), [223](#), [224](#), [230](#), [231](#) Кодексу адміністративного судочинства України, суд -

УХВАЛИВ :

Касаційну скаргу Державної податкової інспекції в Обухівському районі Головного управління Міндоходів у Київській області залишити без задоволення.

Постанову Київського окружного адміністративного суду від 19.09.2014 року та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 14.01.2015 року залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення і може бути переглянута Верховним Судом України з підстав і в порядку, установленому статтями [237](#), [238](#), [239-1](#) [Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Головуючий суддя

О.В. Вербицька

Судді

Н.Є. Маринчак

Ю.І. Цвіркун